

SvD

Narkotikaklassad medicin tillåts på fängelser

Publicerat: 31 oktober 2007, 07:48

REPLIK TILL LARS HÅKAN NILSSON | Psykiskt sjuka fyller anstalterna

Kriminalvårdens medicinska rådgivare Lars Håkan Nilsson beskriver (SvD Brännpunkt 15/10) hur psykiskt sjuka samt missbrukare fyller fängelserna och liknar häkten och anstalter vid beroendekliniker och psykiatriska kliniker. Vi håller helt med.

Nilsson skriver att beroendeframkallande läkemedel inte bör förekomma inom kriminalvården men undviker att berätta att kriminalvården nyligen beslutat acceptera behandling med narkotikaklassade läkemedel på vanliga fängelseavdelningar.

Detta är ett minst sagt anmärkningsvärt paradigmskifte från den sedan 1981 gällande normen att inte förskriva narkotikaklassade läkemedel till intagna på fängelser.

När den orimligt höga förskrivningen av narkotikaklassade läkemedel på fängelserna uppdagades i slutet av 1970-talet uppdrogs åt Kriminalvårdsstyrelsen att organisera en läkemedelskommitté.

Alltsedan 1981 har kommittén gett råd om basläkemedel inom kriminalvården. Två gånger årligen återkopplas förskrivningsstatistik till samtliga landets anstalter och häkten.

Det har därför sedan många år varit väl känt att en mycket stor andel av intagna och häktade får sömnmedel och antidepressiva medel.

Det har också varit känt att det under många år skett en icke ändamålsenlig förskrivning av narkotikaklassade läkemedel på några anstalter.

Psykisk sjukdom och missbruk innebär ökad risk för kriminalitet och våldsbrott. Kriminalvården har ett ansvar för att den intagnes anpassning till samhället främjas.

Med de kunskaperna är det svårt att komma undan kriminalvårdens ansvar att erbjuda adekvat utredning och behandling till de intagna.

De flesta intagna är drogfria eller drogar avsevärt mindre under anstaltstiden. Det ger en unik - möjlighet till psykiatrisk utredning och vårdplanering.

Om personer med psykiska störningar inte får adekvat behandling vare sig under eller efter frigivandet får det svåra konsekvenser för både den enskilde, anhöriga och samhälle.

Det torde därför ha högsta prioritet att kriminalvården och landstingen tar sitt ansvar och gemensamt bygger ut vården.

ORSOLYA HOFFMANN KONSULTPSYKIATER